

DE REFORMATIE

Weekblad tot ontwikkeling van het Gereformeerde leven

Onder redactie van Prof. Dr F. J. J. Buijendijk, Dr K. Dijk, Dr V. Hepp, Drs C. Tazelaar en Dr B. Wielenga

Medewerker (s): Dr H. A. van Andel, Solo; J. van Andel, 's Gravenhage; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Boets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; W. E. Engelkes, Amsterdam; Prof. Dr P. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr G. H. Kuiper, Haarlem; Meij. H. S. S. Kuiper, Bloemendaal; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Landboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr P. C. Meijster, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr K. Schilder, Gorinchem; Dr W. J. A. Schouten, Kampen; Dr J. Thijss, Meppel; Dr H. Th. Vollenhoven, 's Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Dr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Dr V. HEPP, Zacharias Jansestraat 55, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 39000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenl. en Ned. Indië f 7.50 (voor Amerika \$ 3) p. jaar.
Advertentie: 35 ct. p. r. Familieberichten 35 ct. p. regel.

INHOUD: De bearbeiding der rijpere jeugd II. — Kuiper-Biografie. NLIIL. — Uit de Schrift: Kosteliker die goed. (I Petrus 1:7). — Kerkelijk Leven: Merkwaardige lotspreek. Geref. Mannenblad. — Uit de Buitenlandsche Kerken: Hongarije IV. — Perschouw. — Kerknieuws.

DE BEARBEIDING DER RIJPERE JEUGD. (Voornamelijk door Kerk en Vereeniging)

II.

Inhoud eerste artikel:

De noodzakelijkheid op heden voor de bearbeiding der rijpere jeugd, zoowel door Kerk als Vereeniging wordt uiteengezet.

De Kerk streekt haar vleugelen uit over haar zaad. De jeugdvereeniging handhave haar prelatie.

Twee factoren dringen te meer tot nauwgezette bearbeiding: ten eerste: de eigenaardige psychische (zielkundige) en physische (lichamelijke) toestand, waarin de rijpere jeugd verkeert;

ten tweede: de gevaren, waardoor de rijpere jeugd, inzonderheid op heden, bedreigd wordt. Kerk en Vereenigingen ondervinden de gevolgen dezer gevaren, waartegen menigen niet bestand blijft.

In ons tweede artikel gaan wij handelen over de taak, welke de Jeugdorganisaties op Gereformeerden grondslag hebben te vervullen inzake de bearbeiding van de Rijpere Jeugd. Ook het huisgezin heeft hierbij een groote taak te vervullen. Dat staat onder ons vast. Daarop wees ik in mijn artikelen: „De nood der Rijpere Jeugd”. („De Reformatie”, nummer 18, 21 en 25). Ook de vakorganisatie is hierbij niet buitengesloten. Maar ook de bespreking van haar taak valt buiten den opzet dezer artikelen. Daarbij heb ik hier speciaal op het oog onze Jeugdvereenigingen in haar viervoudige deelen: Knapen- en Jongemeisjesvergaderingen, Jongelings- en Meisjesverenigingen. En dat ik haar taak het eerst ga behandelen, vindt niet daarin zijn oorzaak, dat ik de taak van de Kerk van lager waarde zou achten, als in de tweede plaats komende. Vanzelf niet. Maar ik doe dit, om mijn kracht straks ten volle te kunnen concentreren op de taak der Kerk en de samenwerking, welke er moet zijn in deze tusschen de Kerk en onze Jeugdvereenigingen.

Wij mogen niet ondankbaar zijn. En er is gelukkig groote reden van dank aan onzen God. Onze Jongelingsverenigingen hebben zich krachtig ontwikkeld. Op vele Vereenigingen is een bloeiend leven. Ringvergaderingen geven leiding aan den arbeid der plaatselijke Vereeniging door het werk van den Bond pasklaar te maken naar plaatselijke toestanden en het bestaande ontwikkelingspeil. De Provinciale Afdelingen zijn nog niet oud en der dagen zat. En de Bond heeft in haar Uitbouwactie bewezen, wat gloed van ideaal in zijn midden brandt. En de Meisjesbond, ik citeer, wat ik over dezen Bond lees in het Vrouwen-nummer van „Stemmen des Tijds”:

„De Bond groeide met eene snelheid, die de stoutste verwachtingen overtrof. Deze Bond is wel een treffend en sprekend bewijs, hoezeer behoefte aan voorlichting en goede organisatie ook in meisjeskringen gevoeld wordt.”

Onze Knapenvergaderingen toonen niet minder onder de bezielende leiding van den „Bond van Gereformeerde Jeugdorganisatie” dat er niet alleen soms leven op de vergaderingen is, maar daar ook een werken met alle kracht om vooruit te komen, gevonden wordt. En onze Meisjesvergaderingen, de tusschenschakel tusschen de school en de Meisjesverenigingen, zullen ongetwijfeld door de leiding van den genoemden Bond zich ook meer en meer gaan ontwikkelen. De Heere heeft ook in onze Jeugdactie groote dingen gedaan. Dies zijn wij verblijd!

Wat kan er nu door onze Jeugdvereenigingen gedaan worden om tot meerderen bloei, tot nog meer intensieven arbeid te komen? Wat kan er door haar verricht worden om ook te trachten den afval te stuiten?

Laat ons allereerst vaststellen, dat de Jeugd-

vereenigingen nooit als zoodanig daartoe aan den Evangelisatie-arbeid zullen gaan doen. Niet, dat Evangelisatie-arbeid niet noodig zou zijn. Maar waar het Ned. Jongel. Verbond, op Methodistischen wortel steevende, dien kant is opgegaan, heeft onze Gereformeerde Jeugdbeweging, op Calvinistischen stam geënt, zich van meet af aan daarvoor gewacht.

De Jongelingsvereeniging d.a. heeft een opvoedend karakter allereerst. Hier is niet: „Evangeliseeren onder jongelingen door jongelingen”. Dat is een uitwisseling der grenzen, welke zichzelf straft. Straks zullen we even de vraag onder de oogen zien, of met het badwater in deze het kind niet is weggeworpen.

Ook geven wij niet toe aan de gedachte van synthese. „Wij blijven Gereformeerd”, aldus sprak Prof. Grosheide eens uit in een belangwekkend referaat, op een der Bondsdagen gehouden. En wij ruilen dien naam niet in voor dien van „Christelijk”. Is die naam „Christelijk” dan niet „Christelijk” genoeg? Neen. Allerlei menschen, bonden en secten dekken zich thans met den Christelijken Naam, ook zelfs deuziken, die het Goddelijk gezag der H. Schrift verwerpen, die heilsfeiten loochenen en in Jezus Christus, den Heere, slechts een mensch onder de menschen zien. In den naam: „Jeugdvereenigingen op Gereformeerden grondslag” ligt dan ook de heldere aanduiding van wat wij doen, wat wij ons voorstellen, en wat wij bij Gods genade hopen te blijven. Op deze basis vast en onbeweeglijk, hebben ook onze Vereenigingen plaatsgenomen, alle verwaterd standpunt verlatende. Dat geloof maakt van onze jongelingen geen saai mannetjes, geen oppervlakkige, raptongige groot-sprekers, geen opgeblazen pronkers met Gereformeerde namen en vormen, maar evenmin flauwhartige nasprekers en mooipraters om de gunst van menschen. Dat geloof maakt van onze jongelingen en meisjes menschen van karakter, die in ondergeschikte zaken van toegeven weten, maar die, als het de principiële dingen betreft, van geen wijken en schipperen en plooiën weten, maar fier en onvervaard hun belijdenis handhaven, voor „Godes Woort gepresen”, de vandelen opheffende in den Naam van den God der legerscharen.

Wat is nu de taak onzer Vereenigingen op heden in verband met alles, wat wij in ons eerste artikel opmerkten? Laat ons eenige zaken onder de aandacht mogen brengen.

Onze Vereenigingen, onze jonge menschen, moeten niet gaan lijden aan zwaarwichtigheid, moeten zich niet zóó gewichtig gaan gevoelen, alsof alles om hen draait. En er zijn er wel, die zich heel gewichtig gevoelen en heel gewichtig doen, ook Gereformeerde vereenigingen, en Gereformeerde jonge menschen. Ze zien daarbij achter alle zaak, die zich voordoet, een probleem. Een probleem, dat is het mode-woord onzer dagen. Wie niet over problemen zit te zuchten, is geen mensch van 1922 meer, is zijn tijd ten achter. En daarom zijn onze jonge menschen zelve de oorzaak, dat de ouderen niet met hen medeleven; dat hun vereenigingen dikwerf niet deelen in de sympathie, waarop ze recht hebben, ook van de zijde van de Kerk des Heeren, gelijk zij instituut optreedt in de ambten. Geheel verkeerd, want al vertoonen zich hier en daar deze uitwassen, daarom is onze Jeugdactie daarmee nog niet geoordeeld en veroordeeld. Maar anderszins zullen ook onze Vereenigingen zich hebben te corrigeren. Laten wij ons toch niet warm maken voor allerlei nietigheden, die geen recht van bestaan hebben, en moeten wegvallen tegenover de groote zaken, die ons roepen. Laten de Vereenigingen eenvoudig zijn in haar optreden, eenvoudig in haar werken, eenvoudig in de keuze der onderwerpen en de samenstelling harer roosters. Dat zal haar meerdere sympathie in alle kringen geven. En misschien, dat de studeerenden (dat zijn nog weer andere menschen dan de „intellectuelen”), dat de studeerenden hun

dikwerf hoog standpunt verlaten en ook eens lid van de Jeugdvereeniging worden. Al kunnen zij dan weinig „leeren” op de vergaderingen, laten zij dan hun taak vervullen; anderen, die niet zoo geleerd zijn, te leeren, terwijl ze dan meteen de saaiheid en vervelendheid der vergaderingen, waardoor zij volgens hun oordeel afgestooten worden, kunnen verdrijven door hun savoir-vivre.”

Een tweede zaak, die voor de verdere actie en den bloei onzer Vereenigingen van groot belang is. De vormende taak der Vereeniging is primair, het eerst en het voornaamst. Maar daarnaast zal eens meer ingezien moeten worden, dat haar naast die vormende taak, vanwege den nood der tijden ook een opzoekende en bewarende taak is toe te vertrouwen. In het bijzonder in de steden, maar ook op het platteland. Prof. Dr H. Bavinck wijst daar met name op in zijn instructief werk: „De opvoeding der Rijpere Jeugd”. Denkt nu niet, dat ik aan onze Jeugdvereenigingen wil verhinderen technische cursussen in allerlei vakken, muziekavonden, dans- en schaakspelen en wat dies meer zij. Dat is onze taak niet. Daarvoor kunnen allerlei clubs of gezelschappen desnoeds dienen. De godsdienstige, de politieke en de sociale opvoeding moet nummer één op het programma onzer organisaties blijven. Maar wel zal het bij onze Vereenigingen in de steden op den duur deze richting moeten uitgaan, dat ze organiseren, niet voor het publiek, maar allereerst voor haar zelf, populair-wetenschappelijke avonden over onderwerpen van allerlei aard, op haar arbeid betrekking hebbende, door daartoe bevoegde en deskundige personen. Daarbij zou ik verder meer naar voren willen brengen het vrij, gezellig, onderling verkeer. Daartoe zou misschien dienstig kunnen zijn, dat naast den gewonen vergader-avond, een avond, eens per week, of eens per maand, disponibel werd gesteld voor vrije samspreking en uitwisseling der gedachten, een conversatie-avond dus, in te richten op elke plaats naar keuze en omstandigheden. De pauze op onze vergaderingen duurt uiteraard kort. En toch, dat is een gezellig oogenblikje. Daarbij, onze jongelingen en meisjes zien elkander zoo weinig, spreken ook zoo weinig met elkander.

Een derde zaak! De propaganda-arbeid zal met verdubbelde kracht moeten gevoerd worden. De lauwen zullen opgezocht moeten worden, de onverschilligen wakker geschud. Daar moet elk jaar liefst in het begin van het winterseizoen minstens één week voor de Jeugd bestemd zijn. De Kerkeraad heeft daarbij zijn medewerking te verleenen, vooral in de meer grootere steden. In de kleinere plaatsen weet men, wie nog geen lid zijn van de Jeugdorganisaties. In de grootere plaatsen is dit echter veelzins anders. En daarom wil ik de bespreking van dezen propaganda-avond liever in ons laatste artikel behandelen, de samenwerking, die in onze dagen noodig is tusschen Kerk en Jeugdorganisatie.

In deze grootere plaatsen, een vierde zaak, moet m.i. een verband gelegd worden tusschen alle Knapen- en Meisjesvergaderingen, Jongelings- en Meisjesverenigingen op Gereformeerden grondslag, een centraal verband. Men heeft gemeenschappelijke belangen voor de propaganda, voor de verdeling van het terrein, waarop men werkt, voor de bepleiting der belangen bij de Ouders en bij den Kerkeraad. Daarbij, één doel staat allen voor oogen. En dat ééne doel moet samenbinden, bindt reeds samen. De Ringen hebben in den Ned. Bond, evenals de Kringen in den Meisjesbond, een eigen taak, die meer de inwendige zijde van het Vereenigingsleven raakt. Maar de zaken, welke wij opnoemden, maken een centraal-verband noodzakelijk tusschen alle Jeugdorganisaties in de stad, die de geestelijk-zedelijke vorming bedoelen.

Zulke verbanden bestaan reeds te den Haag, en Rotterdam (ook in Utrecht naar ik vermeen), en